[Justitsministeren.]

en Person, der opfordrer andre til at begaa Forbrydelser, hvilket stemmer omtrent med Tiltaltes egen Definition, og Ordet „smugler" tyder i hvert Fald paa en unormal Fremgangsmaade.

Ved de af Forsvareren under Domsforhandlingen i Anklageskriftet fremlagte Dokumenter — deres Rigtighed forudsat —"

— deres Rigtighed forudsat —

„findes Tiltalte ikke at have ført noget Bevis for sin Sigtelse, og Retten finder ikke Anledning til at komme nærmere ind paa de af Forsvareren under Proceduren anførte Tilfælde, da disse er fuldstændig udokumenterede.

Paa den anden Side findes Anklagemyndigheden ikke at have godtgjort, at Tiltalte har fremsat sin Sigtelse mod bedre Vidende."

— Det kan man nemlig overhovedet aldrig godtgøre —.

„Tiltalte vil derfor alene være at anse efter Straffelovens § 267, 2det og 3die Stykke."

Det er Dommen; den har den ærede Ordfører for Venstre at holde sig til lige saa vel som jeg, og den oplyser om, at selv Forsvarerens Dokumenters Rigtighed forudsat, er Sigtelsen ganske ubevist; den er blot ikke Bagvaskelse. Jeg synes ikke, det er mere indviklet, end at man selv med det ærede Medlems gode Vilje maatte kunne forstaa, at jeg har Ret i dette Tilfælde. Der er ingen som helst Grund til at bebrejde Anklagemyndigheden noget, og der er ingen som helst Grund til at tage nogen som helst Udtalelse fra min Side tilbage. Der foreligger efter min Mening Bagvaskelse. Der foreligger ingen Beviser for Rigtigheden af den fremsatte Sigtelse; der foreligger dette, at Domstolen, som ellers, fortolker „mod bedre Vidende" saa snævert, at kun den almindelige Paragraf om Ærefornærmelse kommer til Anvendelse.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, at jeg tog ikke oprindelig Ordet „smugler" alt for højtideligt; jeg vilde vel overhovedet ikke have rørt mig i denne Sag, da jeg oprindelig syntes, det var noget Vrøvl; men naar Injurianten rejser Landet rundt og fremhæver, at han har opfordret Justitsministeren til at rejse Tiltale, fremhæver, som der staar i Dommen, at tiltalte selv anser Udtalelsen for injurierende og opfordrer Justitsministeren til at anlægge Sag, ja, saa faar han sit Ønske opfyldt.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel sagde, at det afgørende — der er saa mange Ting, der er afgørende, for hver Taler, der kommer op, har tre „afgørende" Punkter; for det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel var det afgørende dette, om Retten havde afvist Begæringen, fordi Dokumenterne var irrelevante, eller havde afvist den efter § 749. Som jeg lige har læst op af Dommen, har Retten formentlig afvist Begæringen, fordi Dokumenterne var irrelevante. Jeg har i øvrigt ikke nogen Udtalelse fra Dommeren om, paa hvilket Grundlag; jeg kan kun henholde mig til Dommen; den har jeg oplæst.

Jeg maa sige til den ærede Forespørger, at hvis der overhovedet er nogen som helst Mening i det, den ærede Forespørger nu til sidst sagde, maa vi tage hele Grundlaget for vor Emigrantpolitik op. Hvis jeg skal følge de samme Principper, som vi hidtil har fulgt for politiske Flygtninge, for alle, der af en eller anden, ogsaa væsentlig Grund, i Øjeblikket ønsker at forlade Tyskland eller visse andre Lande, saa vil det blive Hundreder af Tusinder, vi skal modtage her. Saa maa jeg anmode det høje Folketing om at tilkendegive det paa en ganske anderledes tydelig Maade, for det vil blive en ganske overordentlig skæbnesvanger Forandring af dansk Administration af disse Problemer.

Derfor kan man aldeles ikke argumentere saaledes, som den ærede Forespørger gør, at da der er en Mængde hæderlige Mennesker, som bliver afvist paa Grund af den Praksis, vi følger herhjemme, vilde det være urimeligt at give den kommunistiske Flygtning midlertidig Opholdstilladelse. De to Ting har intet med hinanden at gøre, og hvis man ønsker at sidestille dem, saaledes at enhver, der har Grund til at forlade sit Hjemland, bør have Ophold i Danmark, maa man sige det tydeligt, men saa faar man ogsaa en helt anden Praksis end den, vi altid har været enige om.

Den ærede Forespørger sagde til sidst, at efter hans Mening var det forkert, at Justitsministeren ikke fulgte de forskellige Tiltalesager. Jeg forstaar den ærede Forespørger som hans Presse saaledes, at det overhovedet er forkert, at Justitsministeren ikke selv kan overtage fra Begyndelsen til Enden Behandlingen af de 225 Sager, der daglig kommer ind til Justitsministeriet. Det er maaske muligt med den Arbejdskraft, det ærede Medlem er i Besiddelse af, naar han engang opnaar den Stilling, men det har ikke været muligt for nogen hidtidig Justitsminister, og da vælger jeg i saadanne ganske ordinære Sager som